



## Nova godina i samoobračun

Hatib: dr. Salih b. Abdullah b. Humejd

2. muharemu 1439. po Hidžri / 22. septembar 2017.

Hvala Allahu, Koji ima apsolutnu snagu, moć i ponos, i Kojem, Jedinom, pripada vlast, upravljanje i opstojnost, i Koji je potčinio Svoja stvorenja i propisao im prolaznost. Hvalim Ga, slavljem neka je, On nas podsjeća na mnogobrojne blagodati i upozorava na bolnu kaznu.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, Njemu pripada hvala na početku i na kraju, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed Allahov rob i poslanik, koga je On pomogao očiglednim i neoborivim dokazima, neka su na njega Allahova milost, mir i blagoslov, i na njegove ashabe, blistave zvijezde, i na tabiine i one koji ih slijede u dobročinstvu.

Oporučujem sebi i vama, o ljudi, da se samo Allaha bojimo. Bojte se Allaha, Allah vam se smilovao, i obračunavajte svoje duše, jer onaj ko bude obračunavao svoju dušu, prepoznat će se po noćima, odnosno po ibadetu u okrilju noći dok drugi budu spavali, po danima, odnosno po postu danju dok drugi budu uživali u hrani i piću, po suzdržanosti od sumnjivih stvari dok drugi budu miješali halal i haram, po šutnji dok drugi budu pričali, po strahu od Allaha dok drugi budu nemarni, čuvat će svoj jezik i plakat će nad svojim grijesima.

Dovoljno je znanja imati strahopoštovanje prema Allahu, a dovoljno je neznanja biti samoobmanjen. Bolje je ostaviti grijeh nego kajati se zbog njega. Možda jedan tren strasti uzrokuje dugotrajnu bol i tugu. Uzvišeni kaže: "Ko čini dobro, u svoju korist čini, a ko radi zlo, na svoju štetu radi. – A Gospodar tvoj nije nepravedan prema robovima Svojim." (Fussilet, 46)





Cijenjeni vjernici! Dok ispraćamo jednu, a dočekujemo drugu godinu, svako od nas trebao bi zastati i svesti račun sa svojom dušom, račun iskrenosti i razmišljanja, uzimanja pouke i preispitivanja. Ko se bude preispitivao na ovom svijetu, lakše će položiti račun na budućem svijetu, a ko zanemari samoobračun, vječno će se kajati i imat će neslavan kraj. Najbolji podsjetnik i vaiz je razmišljanje o “onoj” koja prekida sve radosti i užitke i rastavlja voljene i prijatelje – smrti. Allah vas čuvao! Onaj koji zna da je smrt njegov kraj, kabur njegova postelja, Sudnji dan njegov zakazani rok, Džennet ili Vatra njegovo prebivalište ne bi trebao razmišljati ni o čemu drugom osim o povratku Allahu i ne bi trebao gledati ni u šta drugo osim u svoju završnicu, jer kabur i utroba zemlje su njegovo boravište i prebivalište. Razmišljanje o edželu – smrtnom času, pripremanje za njega i zaokupiranost duše njime, prioritet su svakog vjernika, jer sve što će doći je blizu, a sve što neće doći je daleko.

Allahov robe, nemoj zatvarati oči pred smrću, jer duša možda napusti tijelo prilikom spavanja i više mu se ne vrati. Nemoj biti zatočenik vlastitih želja i zarobljenik nade, povorka mrtvih te neće čekati. Allahov robe, ko se bude istinski sjećao smrti, ona će ga osvijestiti po pitanju dunjalučkih slasti i opskrbiti ga skromnošću u željama.

Imam Kurtubi kaže: “Uspavanim dušama i nemarnim srcima potrebne su duge propovijedi i birane riječi, mada su riječi Uzvišenog: ‘Svako živo biće će smrt okusiti’ (Ali Imran, 185) dovoljne kao pouka slušaocu i kao izazov tragaocu.”

Sjećanje na smrt, vjernici, potiče srce na opreznost prema prolaznom dunjaluku i razmišljanje o vječnoj kući. Sjećanje na smrt olakšava teškoće onima koji ih imaju, i pomaže im da lakše prolaze kroz iskušenja. Nijedna teškoća ne traje vječno.

Ka’b, Allah mu se smilovao, kaže: “Ko spozna smrt, lakše će podnositi dunjalučka iskušenja i brige.”

One imućnije sjećanje na smrt čuva od obmanjenosti bogatstvom i odavanja užicima. Gumam en-Nesai i drugi prenose od Omera ibn Hattaba i Ebu Hurejre, radijallahu anhumu, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Sjećajte se često onoga što će prekinuti slasti i uživanja.” “A šta je to što će prekinuti slasti i uživanje”. Upitaše,





a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: “Smrt.” Jezid er-Rekaši, Allah mu se smilovao, rekao je: “O ljudi, zašto ne plaćete? Kako može spokojno živjeti onaj koga smrt proganja, i čiji je dom kabur, i čija je postelja zemlja, i čije su društvo crvi, a poslije toga je el-fezeul-ekber – smrt, puhanje u rog, veliki strah, i na kraju Džennet ili Džehennem?!”

Sjećanje na smrt, Allah oprostio meni i vama, uzrok je požurivanja tevbe, zadovoljstva srca i revnosti u izvršavanju ibadeta, dok je zaboravljanje smrti uzrok odgađanja tevbe, nezadovoljstva srca i lijenosti u ibadetu.

Razmišljajte, Allah vam se smilovao, o smrti i njenim mukama, čaši i njenoj gorčini. To je zaista najistinitije obećanje i najpravedniji sudija! Smrt je dovoljna da bi bila opomena, da bi natjerala na plač, da bi rastavila voljene i prekinula sve nade.

Es-Suddi, Allah mu se smilovao, u komentaru riječi Uzvišenog: “Onaj koji je dao smrt i život da bi iskušao koji od vas će bolje postupati” (El-Mulk, 2), kaže: “Tj. koji od vas će se najviše sjećati smrti, najbolje pripremiti za nju i najviše strahovati od nje.”

Poštovani vjernici, najefikasniji, najiskreniji i najkorisniji način sjećanja na smrt jeste razmišljanje o umrlim vršnjacima, poznanicima i prijateljima, o njihovom ugledu, stanju, djelima i nadama, i kako je zemlja izbrisala njihove likove i uništila njihova tijela. Supruge su ostale udovice, djeca jetimi, imetak je podijeljen, mjesta su ostala upražnjena, tragovi su nestali. Ostavili su iza sebe prijatelje, prekinule su se sve veze, nestalo je tragova o njima, kuće su im ostale prazne. Sretan je onaj ko uzima pouku od drugih. O muslimani, smrt ima svoju agoniju, muke i teškoće. Naš vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, na samrti je rekao: “La ilahe illallah, zaista smrt ima svoje muke.” Uzvišeni Allah kaže: “Smrtne muke će zbilja doći – to je nešto od čega ne možeš pobjeći” (Kāf, 19); “A da ti je vidjeti nevjernike u smrtnim mukama, kada meleki budu ispružili ruke svoje prema njima: ‘Spasite se ako možete! Od sada ćete neizdržljivom kaznom biti kažnjavani zato što ste na Allaha ono što





nije istina iznosili i što ste se prema dokazima Njegovim oholo ponašali” (El-En’am, 93).

Vjerovanje se ne prihvata na samrti i pokajanje ne koristi kada duša dođe do grla. Allah, džellešanuhu kaže: “Allah prima pokajanje samo od onih koji učine kakvo hrđavo djelo samo iz lahkomislenosti, i koji se ubrzo pokaju; njima će Allah oprostiti – A Allah sve zna i mudar je. Uzaludno je kajanje onih koji čine hrđava djela, a koji, kad se nekom od njih približi smrt, govore: ‘Sad se zaista kajem!’, a i onima koji umru kao nevjernici. Njima smo bolnu patnju pripremili.” (En-Nisa, 17, 18)

Kada dođe smrt, čovjek će poželjeti da se vrati na dunjaluk, da primi islam ako je bio nevjernik ili da se pokaje ako je bio grešnik. Uzvišeni kaže: “Kad nekome od njih smrt dođe, on uzvikne: ‘Gospodaru moj, povrati me da uradim kakvo dobro u onome što sam ostavio!’ Nikada! To su riječi koje će on uzalud govoriti – pred njima će prepreka biti sve do dana kada će oživljeni biti.” (El-Mu’minun, 99, 100)

Kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Ko voli susret sa Allahom i Allah voli susret s njim”, Aiša ili neka druga Poslanikova supruga u čuđenju je upitala: “Ali, mi mrzimo smrt?” Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Nije tako, nego kada vjerniku dođe smrt, on bude obradovan Allahovim zadovoljstvom i počastima, i nema mu ništa draže od onoga što je pred njima, i od sveg srca poželi da se sretne sa Allahom i Allah voli susret s njim, a kada nevjerniku dođe smrt, bude ‘obradovan’ Božijom kaznom, i nema mu ništa mrže od onoga što je pred njim, i od sveg srca poželi da se nikada ne sretne sa Allahom i Allah mrzi susret s njim.” (Buhari)

Ako je umrli bio dobar čovjek, on kaže onima koji ga nose: “Požurite, požurite”, a ako je bio loš čovjek kaže: “Žalosti moja, kuda me vodite?” Njihov glas čuju sva stvorenja osim čovjeka, a kada bi ga on mogao čuti, pao bi u nesvijest. (Buhari)

O vjernici, ono što se događa umirućoj osobi mi ne možemo vidjeti, ali vidimo tragove. Kaže Uzvišeni: “A zašto vi kad duša do guše dopre, i kad vi budete tada gledali, a Mi smo mu bliži od vas, ali vi ne vidite, zašto je onda kad niste u tuđoj vlasti ne povratite, ako istinu govorite?” (El-Vakia, 83–87)





Vjernicima se, prema mišljenju velikog broja komentatora Kur’ana, na smrti, spuštaju meleki: “Onima koji govore: ‘Gospodar naš je Allah’, pa poslije ostanu pri tome, dolaze meleki: ‘Ne bojte se i ne žalostite se, i radujte se Džennetu koji vam je obećan. Mi smo zaštitnici vaši u životu na ovome svijetu, a i na onome; u njemu ćete imati sve ono što duše vaše zažele, i što god zatražite – imat ćete.’” (Fussilet, 30–31) Za nevjernike, da nas Allah zaštiti, Allah, džellešahu, kaže: “A da si samo vidio kad su meleki nevjernicima duše uzimali i po licima ih njihovim i straga udarali: ”Iskusite patnju u ognju!” (El-Enfal, 50).

Rekao je hafiz Ibn Dževzi: “Jedna od najčudnijih stvari je potpuna svjesnost umiruće osobe. Njegova pažnja je neopisiva. Njegov strah nema granica. Kaje se za prošlim vremenima, i volio bi da mu se dadne prilika da nadoknadi sve što je propustio. Iskren je u tevbi onoliko koliko je uvjeren u smrt. Gotovo da od kajanja i tuge svisne prije smrti.”

Allahovi robovi, smrt je neminovnost: “Sve što je na Zemlji prolazno je, ostaje samo Gospodar tvoj, Veličanstveni i Plemeniti.” (Er-Rahman, 26–27)

Rokovi su propisani, dani su određeni, opskrba je podijeljena, i Allah, džellešahu, neće ubrzati ono čemu nije nastupio rok, i neće odgoditi ono čemu je nastupio rok. Utječemo se Allahu od džehennemske kazne i kazne u kaburu. Pazi se, Allah te čuvao, da tvoj život ne bude dokaz protiv tebe i da tvoji dani ne budu tvoja nesreća i propast. Smrt ne čuje vapaj nevoljnika, žalost rastavljenog, želje i strahove. Pazi, također, da tvoj strah od smrti ne bude zbog žala za dunjalukom. Utječem se Allahu od prokletog šejtana: “Svako živo biće će smrt okusiti! I samo na Sudnjem danu dobit ćete u potpunosti plaće vaše, i ko bude od vatre udaljen i u Džennet uveden – taj je postigao šta je želio; a život na ovome svijetu je samo varljivo naslađivanje.” (Ali Imran, 185)

O muslimani, od stvari o kojima bi se vjernik također trebao preispitati, razmisliti o njihovim posljedicama i uzeti pouku jeste strah od prikrivenih smutnji – “mudillatul-





fiten", tj. smutnji koje se ljudima nude pod lažnim imenima i ukrašenim maskama, kako bi ih zli ljudi širili, a naivni prihvatili.

Ono na što treba obratiti posebnu pažnju kada su u pitanju prikrivene smutnje jesu negativne posljedice nemarnosti i neopreznosti. Jedna od tih posljedica jeste zasićenost blagodatima i želja za promjenom. Ljudi žele promjenu, ali ne nabolje nego nagore.

Da li, poslije blagodati islama, postoji veća blagodat od sigurnosti, ugodnog života i jedinstvene riječi? Kur'an spominje čudan primjer naroda koji je živio ugodnim i raskošnim životom: "Stanovnici Sabe imali su dokaz u mjestu u kome su živjeli: vrtove, zdesna i slijeva. 'Jedite hranu Gospodara svoga i budite Mu zahvalni; kakav divan kraj i Gospodar koji mnogo prašta'" (Saba, 15), pa im je dosadio život u blagostanju, osjetili su zasićenje od ugodnog života i tražili su od Allaha nepojmljivu stvar: "Ali oni rekoše: 'Gospodaru naš, učini veće rastojanje prilikom putovanja naših!' – i ogriješiš se prema sebi" (Saba, 19).

Utječemo se Allahu od poniženja nakon blagodati. Htjeli su po svaku cijenu osjetiti život destrukcije, rascjepkanosti, nevolja, iskušenja, razjedinjenosti, rasutosti, gubitka i kazne. Rekao je imam Ibn Džerir: "Potcijenili su Allahove blagodati, zamrzili Allahove počasti i ogriješili su se prema sebi", pa je njihova kazna bila: "... i Mi učinismo da se o njima samo priča, a njih kud koje raselismo." (Saba, 19)

Kako je noć slična jutru! Kada vidiš nemarne pojedince, i zlobne neprijatelje kako pozivaju u razne pokrete i okupljanja, kao da ne znaju, ili sigurno znaju, da je to močvara u kojoj se utapaju narodi, i u kojoj haraju epidemije i bolesti, i koja su vrata svakog zla i anarhije. Kakva je to pamet pozivati na rušenje vlastite kuće, a zatim spavati na zemlji, pokrivati se nebom i živjeti u bijedi i siromaštvu? Može li pametan čovjek skinuti sa sebe odjeću, otkriti svoje tijelo i pokazati ljudima svoju sramotu? Može li pametan čovjek odbaciti blagodati i prihvatiti kaznu i iskušenje?

Danas među muslimanima djeluju ideologije sa destruktivnim tendencijama, koje pozivaju u rušenje zajednice i muslimanskih vladara, i žele po svaku cijenu preuzeti





vlast u muslimanskim državama. Naša vjera zabranjuje pomaganje takvih ideologija pa makar sa pola riječi. Nezamislivo je da pametan čovjek radi na rušenju vlastitog doma, cijepanju domovine, razbijanju jedinstva i izlaganju ljudskih života i časti opasnosti. Neiskrena osoba ne može proizvesti ideju, niti zaštititi domovinu.

Licemjer se primiri kada je uplašen i pohlepan, a arogantan je kada je siguran i sit. Ide za svojim bolesnim ambicijama, ako se mogu postići mirovanjem, tad miruje, a ako zahtijevaju djelovanje, tad djeluje. Svi oni su slijepi kod očiju, i kontradiktorni su u svojim izjavama, ali to ne opažaju.

Nasuprot njih su pametni i razumni ljudi, koji su zahvalni Allahu, džellešānuhu, na blagodatima, i drže se daleko od smutnji, i pridržavaju se smjernica izvornog šerijata i uputa Kur’ana i sunneta, koji naređuju jedinstvo, a zabranjuju podjele i devijacije, u cilju očuvanja jedinstvene riječi i presijecanja svih puteva smutnje.

Čuvanje domovine i okupljanje oko muslimanskih vladara je vjerska obaveza: “O vjernici, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku i predstavnicima vašim.” (En-Nisa, 59)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: “Drži se zajednice muslimana i njihovog predvodnika.”

Vaša je obaveza, u kontekstu govora o samoobraćunu, da zaštitite sebe i svoje porodice od smutnji, slijedenjem prvih generacija i puta ehli-sunneta vel-džemata u pokoravanju pretpostavljenima, učenju dove za njih, oporučivanju istine, oporučivanju strpljivosti i iskrenom savjetovanju.

Znajte da je istina, hvala Allahu na tome, sa iskrenim učenjacima. Mogli ste vidjeti njihov odlučan stav u nedavnim dešavanjima u regionu, koji se pokazao ispravnim i djelotvornim. Oni koji nisu slušali učenjake doživjeli su poniženje i sramotu.

Bojte se Allaha, Allah vam se smilovao, hodite zemljom, gledajte kakve tragove iza sebe ostavljate, razmišljajte o onima koji su bili prije vas, šta su uradili, šta su napustili





“KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,  
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE  
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA.” (PREPOROD)

**HUTBE** 

a gdje su otišli i kako su završili. Najčudnija stvar je radost u obmani i zaborav u užicima.

Popravi svoju nutrinu, čuvat će te Gospodar, i nemoj prodavati ahiret za dunjaluk.

Donosite salavate i selame na darovanu milost i neizmjernu blagodat – vašeg vjerovjesnika Muhammeda, Allahovog poslanika, to vam je naredba od vašeg Gospodara u mudroj Objavi: “Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah meni i vama podario korist u Njegovoj Knjizi i uputi Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.

Rekoh ovo i od Allaha tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha i pogreške, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

